

H+ *zij* MC

zorg met liefde en lef

**Neem
dit blad mee
naar huis!**

**Sophie:
"Mijn
uitgaansavond
eindigde
op de
spoed-
eisende
hulp"**

**Aart raakt
ernstig
gewond in
het buitenland.**

**In HMC staat
het trauma-
team voor
hem klaar.**

**Zet 'm op!
Waarom
is een
fietshelm zo
belangrijk?**

Weer terug naar huis of even tijdelijk ergens herstellen?

Bij ons krijgt u de ondersteuning die u nodig heeft! U kunt terecht in een van onze zorglocaties maar we bieden ook zorg bij u thuis in Scheveningen, Duindorp en Benoordenhout.

Of u nu op zoek bent naar advies, een tijdelijk verblijf, behandeling door een fysiotherapeut of wijkverpleging op maat: alles op het gebied van ouderenzorg vindt u bij Respect.

**Bekijk onze website, vraag de transferverpleegkundige of bel/mail met ons Servicebureau:
070-3069170 of servicebureau@respectzorg.nl.**

Weer terug naar huis?

Bij Evita Zorg bieden wij thuiszorg die bij ù past!

Thuis verder herstellen met de juiste zorg

Na een ziekenhuisopname wilt u niets liever dan terug naar uw vertrouwde omgeving. Ons kleinschalige team van vaste zorgverleners kunnen u ondersteunen met alle vormen van thuiszorg, volledig afgestemd op uw wensen en behoeften. Zo kunt u veilig en comfortabel herstellen in uw eigen huis, met de zorg die bij u past.

Zorg in de laatste levensfase

Ook in de laatste fase van het leven wilt u graag thuis zijn, omringd door dierbaren. Onze zorgverleners zijn gespecialiseerd in palliatieve zorg en direct inzetbaar, ook 24 uur per dag, om u en uw naasten in deze periode met passende zorg te ondersteunen.

**Neem voor meer informatie contact
op met onze wijkverpleegkundigen via
070-314 16 00 of info@evitazorg.nl, of
kijk op evitazorg.nl**

thuiszorg die bij ù past!

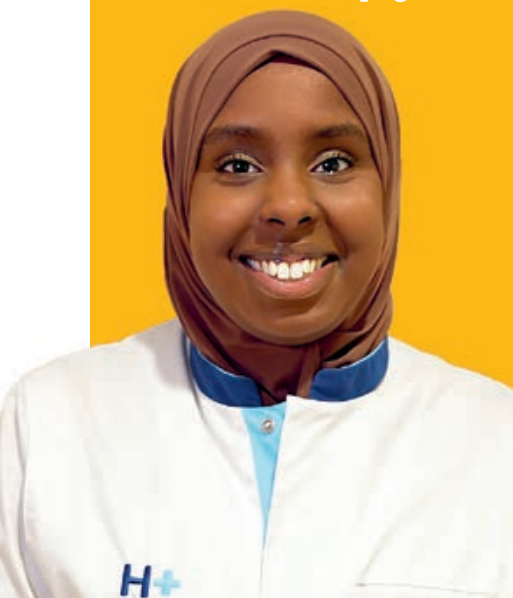

pagina 04

Sophie:
"Ik voelde dat
er iets
niet goed zat"

**Doktersassistent
Rahma:**
"Juist de kleine
gebaren maken
het verschil"

pagina 10

04 **het verhaal van...**

Een uitgaansavond in Den Haag eindigt voor Sophie op de spoedeisende hulp

10 **liefde en lef**

HMC-collega's vertellen: wat betekenen liefde en lef in hun vak?

13 **terug in de tijd**

Trouwen in HMC

14 **werken bij**

Als een patiënt naar huis of naar een verpleeghuis mag, regelen Marja en Sakina alles wat daarbij komt kijken

pagina 14

pagina 22

16 **in beeld**

Ricardo staat klaar wanneer een helikopter op het dak van HMC Westeinde landt

18 **reportage**

Redacteur Donna en fotograaf Jessica lopen een nacht mee op de spoedeisende hulp

22 **het verhaal van...**

Na een zwaar ongeluk leert Aart in revalidatiecentrum Basalt opnieuw lopen

26 **de passie van**

Fysiotherapeut Michelle doet in haar vrije tijd aan Capoeira

29 **column**

Jan is vrijwilliger bij Stichting Ambulance Wens. "Voor even is er geen ziekte, geen pijn"

pagina 33

pagina 26

31 **recept**

Een klassieke, vegetarische curry uit Indiase keuken

33 **zet 'm op!**

"Fietsen met een helm op? Het went!"

**Eén seconde.
Eén klap.
Alles anders.**

**“Mijn zomerplannen?
In één klap verdwenen.”**

**“Ik voelde
dat er iets
niet goed zat”**

Sophie (20): Van festival in de binnenstad naar ziekenhuisbed

Het is vrijdag 25 april. Sophie (20) is met haar fiets op weg naar een avond vol vrienden en muziek in hartje Den Haag. Maar vlak bij station Den Haag Centraal, nog vóór het festival Koningsnacht écht begint, gaat het mis. “Ik had geen goed overzicht. Opeens: BAM. Een auto. Mijn fiets schoof minstens 10 meter over het asfalt.”

Sophie ligt op de grond. Haar been doet heftig pijn. “Ik voelde dat er iets niet goed zat - alsof er iets was afgekneld. Toch bleef ik bij bewustzijn. Ik riep meteen: *‘Er moet gebeld worden!’*”

Professioneel en geruststellend: het traumateam in actie

In de ambulance overstemt de sirene het feestgedruis van buiten. Alsof 2 werelden elkaar kruisen. Sophie wordt naar HMC Westeinde gebracht. Op de spoedeisende hulp staat het traumateam al klaar. “Iedereen wist wat hij moest doen. Het voelde als een goed geoliede machine - en dat gaf mij een veilig gevoel.” Ze glimlacht. “Ik kreeg overal plakkers op m’n lijf, ging direct door de scan. Alles ging zó snel - het leek wel een beetje op een autowasstraat.”

Even later staan haar vrienden naast haar bed. “Ze dachten niet meer aan Koningsnacht en reden door naar HMC Westeinde zodra ze hoorden wat er gebeurd was.” Ook haar moeder is er. “Tussen al dat ziekenhuiswit vielen onze oranje shirtjes wel lekker op.”

Een lastige bovenbeen breuk

Sophie heeft een lastige breuk in haar bovenbeen. Er volgt een operatie. Koningsnacht brengt ze door op de verpleegafdeling. “Die nacht was echt niet fijn”, vertelt ze. “Ik bleef maar aan het ongeluk denken. Gelukkig waren de verpleegkundigen super lief. Ze sloten de tv voor me aan. Maar serieus: géén Comedy Central? Dat vond ik écht jammer, dat had ik juist zo hard nodig om even te lachen.”

[Lees verder op pagina 9 >>](#)

Maar lachen, dat lukt haar alsnog. Sophie maakt filmpjes voor haar vrienden over haar 'nieuwe ziekenhuisleven'. En als ze voor het eerst naar buiten mag in haar rolstoel is ze niet te stoppen. "Mijn vriendin duwde me naar buiten en we lagen in een deuk. Even frisse lucht, even vrijheid."

Maar het is niet alleen lol. "Ik baal enorm. Alles ligt stil: mijn opleiding, stage en mijn theatervoorstelling. Ik zou eind mei een monoloog doen met mijn theatergroep Rabarber in Korzo." Ze slikt. "Ik woon nog thuis en mijn moeder heeft

fibromyalgie, een ziekte waardoor ze pijn heeft in haar spieren en bindweefsel. Ik help haar normaal gesproken. Soms weet ik gewoon even niet waar ik het zoeken moet. En ineens zie ik weer de koplampen van de auto voor me. Dat beeld blijft maar terugkomen."

Mentale steun

In het ziekenhuis krijgt Sophie ook mentale steun. "De medisch maatschappelijk werker komt langs voor advies over hulp die ik buiten het ziekenhuis kan krijgen. Dat ze hier niet alleen naar je lichaam kijken, maar ook naar je hoofd, vind ik zó bijzonder."

Dat raakt haar. De dagen in het ziekenhuis hebben haar aan het denken gezet. "De plek en de mensen in HMC hebben me echt geïnspireerd. Ik denk er serieus over na om na mijn opleiding Persoonlijk Begeleider Maatschappelijke Zorg, ook nog een verkorte verpleegkundige opleiding te doen. Dan leer ik zoveel extra en kan ik nog meer kanten op."

"Ik wil iets betekenen"

"Ik zie hier op de trauma-verpleegafdeling zulke bijzondere verpleegkundigen... Ze geven zoveel steun. En ik denk dan: Ik wil ook iets kunnen betekenen voor anderen. Vooral als ik zie dat patiënten op mijn kamer er veel ernstiger aan toe zijn dan ik. Dan wil ik helpen. Nu lig ik hier op bed en voel ik me machteloos. Maar straks? Straks ben ik hopelijk degene die helpt."

Misschien is dat gevoel van machteloosheid precies wat haar drijft. Want zelfs vanaf haar ziekenhuisbed is het duidelijk: Sophie wil verschil maken - en dat gaat haar vast en zeker lukken ook.

+ liefde & lef

Bij HMC geven we zorg met liefde en lef. Liefde, omdat we goed voor onze patiënten willen zorgen. Persoonlijk en met aandacht. Lef, omdat we samen met de patiënt kijken wat echt nodig is. En omdat we openstaan voor nieuwe ontwikkelingen. “Hoe zien we liefde en lef terug in jouw werk in het ziekenhuis?” We vroegen het aan HMC-collega's.

Rahma Abdulkader

♥ **Rahma Abdulkader**
doktersassistente poli Gynaecologie
en Verloskunde

“Als doktersassistente op de polikliniek Gynaecologie en Verloskunde ben ik dagelijks betrokken bij bijzondere, emotionele en soms kwetsbare momenten in het leven van vrouwen. Voor mij zit liefde in de kleine dingen: een warme

♥ **Karim El Moukhtari**
medewerker beveiliging

“Als beveiligers staat hulpverlening centraal. Ik kom regelmatig in onvoorspelbare situaties terecht die snel kunnen escaleren. Dan is het belangrijk om lef te tonen, stevig in je schoenen te staan en direct te handelen. Samen met mijn collega's zorg ik ervoor dat patiënten, bezoekers en collega's zich veilig voelen in het ziekenhuis.

Ik hoor vaak dat ik empathisch ben. Ik behandel iedereen gelijk, ik maak geen onderscheid tussen mensen. Liefde voor mijn werk zie je terug in hoe ik met anderen omga. Ik help graag, maak een praatje en breng een glimlach mee. Regelmatig hoor ik dat mensen de beveiliging in HMC vriendelijk en professioneel vinden. Dat maakt me trots. Uiteindelijk is de beveiliging ook het visitekaartje van HMC.”

Karim El Moukhtari

Zorg met liefde en

glimlach bij binnenkomst, een luisterend oor aan de telefoon of aan de balie, of een geruststellend woord voor een spannende behandeling. Juist die kleine gebaren maken voor patiënten vaak het verschil. Lef toon ik bijvoorbeeld wanneer ik iemand moet bijstaan bij het ontvangen van minder goed nieuws. Maar lef betekent voor mij ook kalm blijven in hectiek, helder communiceren als emoties oplopen, en altijd het overzicht bewaren. Ook als de dag anders loopt dan gepland.

Liefde én lef helpen mij om elk bezoek voor de patiënt wat aangenamer te maken. En natuurlijk zet ik diezelfde energie in om collega's te ondersteunen. We zetten samen de schouders eronder en houden altijd oog voor de mens achter de zorgvraag.”

Sara Zwetsloot
verpleegkundige op de verpleegafdeling

“Als verpleegkundige zie ik de mens achter de patiënt en zijn of haar ziektebeeld. Het draait om aandacht, om echt luisteren en begrijpen wat iemand nodig heeft. Dat is voor mij de basis van goede zorg.

Maar om die zorg goed te kunnen geven, hebben we ook de juiste omstandigheden nodig. De zorginnovaties volgen elkaar in snel tempo op: van handige tools tot slimme technologieën. Wij werken dagelijks met apparatuur, zoals infuuspompen en computers on wheels (COW's). We weten precies wat veilig is en wat onze patiënten nodig hebben.

Samen met 3 collega's hebben we daarom een werkgroep opgericht. Een groep waarin verpleegkundigen kunnen meedenken over nieuwe apparatuur en innovaties binnen HMC. En met succes! We praten inmiddels mee over verschillende onderwerpen, zoals over de aanschaf van infuuspompen.

Dat is voor mij waar liefde en lef samenkomen. Liefde door te zien wat er nodig is, en je hard te maken voor waar je in gelooft. Lef door je stem te laten horen.”

Sara Zwetsloot

Dit is liefde. Dit is lef. Dit is HMC.

In HMC draait alles om zorg met liefde en lef - dat is wie we zijn. We luisteren écht, zoeken samen met patiënten naar de beste zorg en stellen hun wensen centraal. Dat is liefde in de praktijk.

Lef betekent dat we durven te vernieuwen, lastige keuzes niet uit de weg gaan en steeds streven naar de allerbeste zorg. Voor iedereen.

In onze video delen we momenten van collega's, patiënten en (andere) Hagenaars en Hagenezen. Zij laten zien hoe liefde en lef ons elke dag inspireren.

You Tube

**Nieuwsgierig?
Scan de QR-code
en bekijk
de video op
YouTube >>>>**

lef

Amber Schmidt
neurocareverpleegkundige

“Voor mij is liefde het vermogen om me in te leven in mijn patiënten. Ik wil hen begrijpen en ondersteunen waar ik kan. Ik probeer met mijn glimlach hun dag ook nét iets leuker te maken. Tegelijkertijd ontvang ik ook liefde en voldoening van hen terug. Bijvoorbeeld wanneer zij naar huis mogen. Ze zijn dan zo ontzettend dankbaar voor onze zorg.

Lef toon ik in mijn werk doordat ik in kritieke situaties onder druk geconcentreerd blijf en snel handel. Na zulke momenten vind ik het belangrijk om met collega's na te kunnen praten. Dat helpt bij het verwerken.

Als ik naar mijn privéleven kijk, is liefde en lef klaarstaan voor vrienden en familie. Ik vind het belangrijk om tijd met hen door te brengen. Ook heb ik een passie voor sporten. Ik doe dat 6 keer per week. Het helpt mij om mijn hoofd leeg te maken en het is mijn manier om 'het werk' niet mee naar huis te nemen.”

Amber Schmidt

**“Voor mij is
liefde het
vermogen
om me
in te leven
in mijn
patiënten”**

Van Dinter Den Haag
orthopedische instrumentmakerij

Goed bewegen begint bij goede hulp

Last van uw gewrichten of moeite met bewegen? Dat kan uw dagelijks leven drastisch beïnvloeden. Gelukkig kan een orthopedisch hulpmiddel al snel de oplossing bieden.

Van Dinter Den Haag is dé leverancier van orthopedische hulpmiddelen in de regio Den Haag. Door onze jarenlange expertise, innovatie en persoonlijke benadering kunnen wij u de kwalitatieve zorg bieden die u nodig heeft. Onze SEMH-gecertificeerde en ervaren orthopedisch adviseurs denken graag met u mee over welk hulpmiddel bij uw situatie past. Ook kunnen zij hulpmiddelen op maat voor u maken.

Bij van Dinter Den Haag kunt u terecht voor de volgende hulpmiddelen:

Prothesen

Orthesen/Braces

Steunzolen

Korsetten

Therapeutische
Elastische Kousen (TEK)

Wilt u ook weer genieten van
dagelijkse bezigheden? **Scan**
dan nu de QR-code of ga naar
www.vandinterdenhaag.nl
voor meer informatie.

eqwal. Van Dinter Den Haag is onderdeel van Eqwal Group.

NIERSTICHTING

“Zoutbewust eten kan je zo veel ellende met je nieren besparen.”

Taurai Becker - Patiënt & Auteur kookboek

Scan & doneer

**Steun mijn strijd tegen
toenemende nierschade.**

www.nierstichting.nl

Trouwen in HMC

In de ziekenhuizen van HMC is in de loop van de jaren veel lief en leed gedeeld. Dat onze medewerkers soms ver gaan om de hartenwens van patiënten te vervullen, blijkt uit de voorbeelden hieronder.

+ 1966: Johannes de Deo (voorganger HMC Westeinde)

‘Een niet alledaagse gebeurtenis heeft zich, op 22 november 1966 in ons ziekenhuis voltrokken. Een vrouwelijke ambtenaar van de burgerlijke stand bemiddelde in de huwelijksluiting van George van Gaalen, die al jaren ziek is en al heel wat operaties heeft moeten doorstaan, met mejuffrouw Tonny Vromans.

Door kapelaan De Klerk van zijn eigen Voorburgse Goede Herder-parochie werd dit huwelijk een uur later in de kapel ingezegend. Een gedeelte van het koor Sancta Martiana Laus verzorgde samen met Die Haghe Sangers de muziek, met begeleiding op het orgel door H. Tromp, een zwager van de

Bron: patiëntenmagazine De Deoscoop, kerstnummer 1966

bruidegom. In de rooksalon werd dit huwelijksfeest verder gevierd met een receptie, die werd bezocht door zo'n

300 mensen. Het feest werd besloten met een diner voor de naaste familieleden, eveneens in de rooksalon.'

+ 2023: HMC Antoniushove

‘In HMC Antoniushove zette het team van afdeling Oncologie alles op alles om een patiënt de dag van zijn

leven te bezorgen. En dat lukte: een complete huwelijksceremonie werd gehouden in het ziekenhuis.

De patiënt, een vertrouwd gezicht voor de zorgverleners, had als laatste wens om te trouwen te midden van zijn dierbaren. Zonder aarzelen trokken de verpleegkundigen, zorgverleners en afdelingsassistenten alles uit de kast om die droom werkelijkheid te laten worden.

Ze zorgden voor een ruimte voor de ceremonie, regelden tafels, stoelen en versieringen, en bakten zelfs een bruidstaart. “Het werd allemaal spontaan opgepakt door ons team, hartverwarmend”, deelde zorgmanager Paul de Vos. “Dit is wat ik noem: Zorg met een hoofdletter Z.”

De ceremonie was een aangrijpend moment, met meer dan 20 familieleden van het bruidspaar. “Iedereen was ontroerd, zelfs de trouwambtenaar”, vertelt Paul. “Een moment om nooit te vergeten.”

Zij regelen alles rondom het

Sakina en Marja zijn beiden Transferverpleegkundigen in HMC. Ze zijn verantwoordelijk voor het regelen van het ontslag en de vervolgzorg van patiënten.

Hun werk vraagt om ervaring, communicatie en nauwkeurigheid.

Wat maakt hun werk zo bijzonder?

+ Marja

Marja is sinds 2019 Transferverpleegkundige bij HMC. Eerder werkte ze als teamleider in het LUMC. Wanneer daar een fusie wordt aangekondigd, besluit ze na te denken over haar toekomst. "Wat wil ik nog doen in de laatste jaren van mijn werkend bestaan?" Haar keuze valt op HMC.

Wat haar aantrekt in deze functie? "Ik vind het mooi om op een bepaalde manier de zorg zo te organiseren, dat een patiënt naar huis of een verpleegtehuis kan. Waar hij of zij dan ook weer de juiste zorg krijgt."

Als Transferverpleegkundige spreekt Marja met allerlei artsen en afdelingen, sluit aan bij diverse overleggen, spreekt met de patiënt en familie en regelt de zorg die nodig is na het ziekenhuis. "Je kijkt wat de meest logische stappen zijn voor een patiënt wanneer hij of zij het ziekenhuis verlaat."

Haar specifieke aandachtsveld is intraveneuze antibiotica (antibiotica via het infuus) bij de patiënt thuis. Dit proces organiseert ze samen met een collega. Ook werkt ze mee aan spoedaanvragen op de spoedeisende hulp. Marja: "Mijn verslag is essentieel, alles moet kloppen."

**"Je stippelt
het pad uit dat
een patiënt gaat
bewandelen"**

**Ook een opleiding volgen tot
Transferverpleegkundige?**

Heb jij net als Marja en Sakina interesse om je als
Transferverpleegkundige te specialiseren
bij HMC? Bekijk dan op onze website
wat de mogelijkheden zijn.

ontslag van onze patiënten

+ Sakina

Sakina werkt sinds april 2023 als Transferverpleegkundige in HMC, maar eerder deed zij al ervaring op in het vakgebied. “Vóór mijn periode bij HMC, heb ik in het Erasmus MC op het Transferbureau gewerkt”, vertelt ze. “Maar omdat ik nog geen opleiding tot Transferverpleegkundige had gevolgd, deed ik daar vooral de kleinere aanvragen.” In 2017 begint ze als verpleegkundige op de Acute Opname Afdeling van HMC en in 2023 stapt ze over naar haar huidige functie.

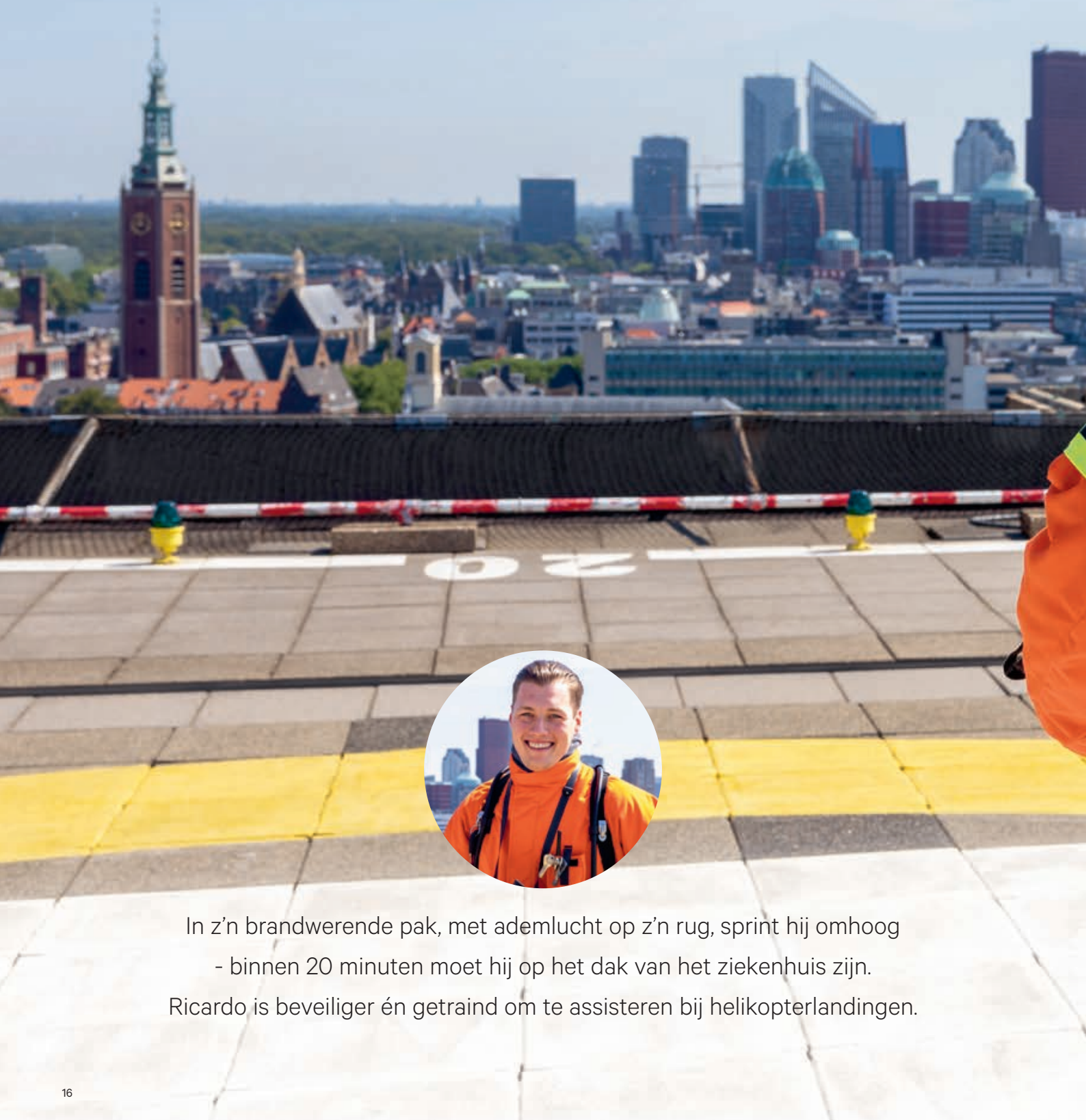
Sakina maakt deel uit van het Dossierteam. “We kijken 2 keer per week naar de dossiers van patiënten die moeilijk kunnen worden overgeplaatst”, legt ze uit. “We bekijken welke zorg de patiënt nodig heeft en geven advies aan collega’s.” Daarnaast is er wekelijks overleg met managers van Haagse ziekenhuizen en VVT-instellingen (Verpleeg- en Verzorgingshuizen en Thuiszorg) om samen oplossingen te vinden voor patiënten die lastig te plaatsen zijn.

Ook ondersteunt Sakina bij spoedaanvragen vanaf de spoedeisende hulp - vaak over ouderen. Het is belangrijk voor de patiënt dat ze daarbij snel en nauwkeurig werkt. Dat gaat Sakina goed af. Ze wordt door haar collega’s gezien als ‘een teamplayer pur sang’.

“We bekijken welke zorg een patiënt nodig heeft en geven advies”

Op het dak van HMC Westeinde landt de traumahelikopter. Ricardo staat klaar.

In z'n brandwerende pak, met ademlucht op z'n rug, sprint hij omhoog
- binnen 20 minuten moet hij op het dak van het ziekenhuis zijn.
Ricardo is beveiligder én getraind om te assisteren bij helikopterlandingen.

**“In een level-1
traumacentrum
telt elke
seconde”**

Een nacht op de spoedeisende hulp

Waar zorgverleners razendsnel schakelen, maar ook de rust bewaren

Redacteur
Donna en
fotograaf
Jessica

In het hart van de nacht blijft het licht aan op de spoedeisende hulp (SEH) in HMC.

Redacteur Donna en fotograaf Jessica lopen mee op de afdeling. Een wereld waar rust en hectiek elkaar razendsnel afwisselen. Hier draait alles om scherpte, samenwerking en snel schakelen. Een nacht vol zorg, mensen, en momenten waarop het ertoe doet.

Kevin, SEH-
verpleegkundige
in opleiding

Kevin is SEH-verpleegkundige in opleiding

Vlak voor zijn dienst begint, drinken we een kop koffie met Kevin. “HMC is een echt stadsziekenhuis”, zegt hij. “Je ziet hier alle soorten letsels: van kleinere verwondingen tot levensbedreigende situaties.” Hij blijft er kalm onder en benadert zijn werk praktisch. Maar soms, geeft hij toe, blijft een patiënt hem bij. “Dan vraag ik me later toch af hoe het is afgelopen.”

Elke patiënt een verhaal

Jong, oud, ernstig gewond. Of gewoon bezorgd. Op de SEH komen verschillende patiënten voorbij. Maar

Rosalie, SEH-verpleegkundige

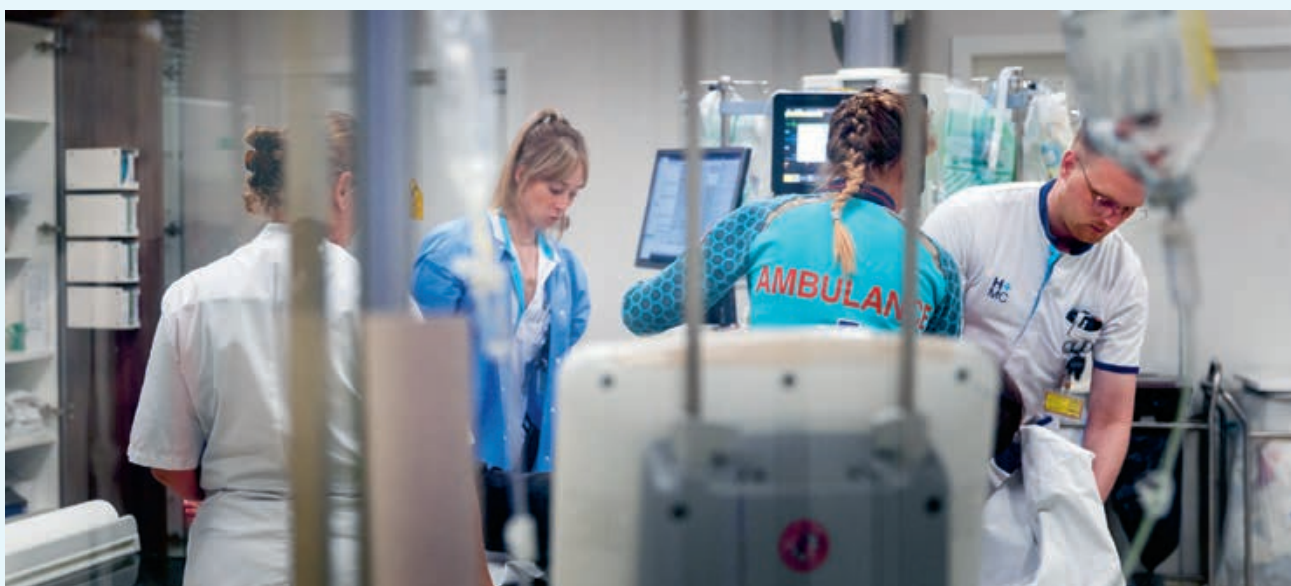
1 ding is altijd hetzelfde: Elke patiënt krijgt de volle aandacht.

Rond 01.00 uur wordt een oudere man binnengebracht. Hij gleed 3 dagen geleden uit in zijn huis en viel op de wasbak. Vanavond krijgt hij plotseling moeite met ademen, zijn vrouw aarzelt geen moment en belt 112. Rosalie, SEH-verpleegkundige in opleiding, vangt hem op. "Ik onderzoek hem, ik zie dat het ernstig kan zijn en draag hem daarna over aan de Intensive Care. Het gaat nu om snelheid en zorgvuldigheid."

"Heb je geen roze?"

Iedereen is weleens boos. Vannacht was een man zó woedend, dat hij hard op de tafel sloeg. "De tafel won", vertelt hij. Het gevolg: een gebroken hand. Abdel, verpleegkundige, opent een la en vraagt de man welke kleur hij om zijn gips wil hebben. "Heb je geen roze?", vraagt de man met een glimlach. We moeten allemaal lachen. Hij kiest uiteindelijk voor blauw.

03.00 uur. Een 22-jarige jongen wordt door de ambulanceverpleegkundigen

binnengebracht met een gevoelloos been. “Ik snap er helemaal niets van”, zegt de jongen steeds. Het SEH-team schiet hem te hulp. Er wordt snel een CT-scan gemaakt om nauwkeurig vast te stellen wat er aan de hand is. Ondertussen lopen we weer naar Kevin.

Goed op elkaar ingespeeld

Terwijl Kevin vertelt over zijn werk op de SEH, zwaait de deur open. Ambulanceverpleegkundigen begeleiden 2 ongeruste Italiaanse toeristen naar binnen. Eén van hen is gisteren bij een balsport gevallen. Wat begon als een zere knie is verergerd: Hij heeft koorts. Kevin onderbreekt zijn verhaal, neemt de patiënt direct over en begint met het onderzoek.

Sommige ambulanceverpleegkundigen zien we die nacht meerdere keren terug. De zorgverleners van de SEH en de ambulancedienst zijn goed op elkaar ingespeeld. “Misschien tot straks”, zegt een van de broeders met een knikje, voordat ze weer in de nacht verdwijnen.

Ook de politie is soms nodig

Even later verschijnen er agenten in de gang. Ze begeleiden een man die eerder die avond op straat in Scheveningen heeft gevochten. Hij is boos en wil eigenlijk geen hulp. Niet

veel later brengen 2 andere agenten een verwarde vrouw binnen. De agenten blijven, samen met de ziekenhuisbeveiliging zorgen ze ervoor dat de sfeer op de afdeling rustig blijft.

Rick,
beveiliging

Medewerker beveiliging Rick blijft altijd kalm

Het is 03.00 uur; bijna alle verpleegkundigen zijn in de weer met patiënten. We gaan langs bij Rick. Vanuit zijn post houdt hij de boel scherp in de gaten. "Wij zorgen ervoor dat artsen en verpleegkundigen hun werk goed kunnen doen", zegt hij. "Als er onrust is, stappen wij naar voren. Of het nu gaat om iemand die verward is of onder invloed is - wij blijven kalm en zorgen voor overzicht."

Schoonmaak is onmisbaar

Tussen alle drukte op de SEH zien we de afdelingsassistent steeds in alle rust onvermoeibaar aan het werk. Kamer in, kamer uit. Zodra een patiënt vertrekt, wordt de ruimte meteen

opgeruimd en schoongemaakt. "Het is hard werken op drukke avonden, maar wel belangrijk werk", zegt ze. Dankzij

haar inzet is elke kamer steeds weer klaar voor de volgende patiënt - een onmisbare schakel in het team.

Hoe druk het ook is, de zorg blijft altijd persoonlijk. Met aandacht voor iedere patiënt, elke nacht opnieuw.

A middle-aged man with grey hair and blue eyes is sitting in a wheelchair. He is wearing a dark blue long-sleeved sweater and dark trousers. His hands are clasped in his lap. To his right, an orange and black walking stick is leaning against the wheelchair. The background is a wooden wall.

**+
“De nazorg in HMC?
Persoonlijk én
professioneel”**

Aart krijgt een ernstig ongeluk in Algerije

Na een operatie in HMC herstelt hij nu in revalidatiecentrum Basalt

Aart Kooij is fotograaf en journalist, altijd op zoek naar verhalen midden in het leven.

Met 3 stevige fotoboeken op zijn naam - waaronder 1 over de Chinese stad Guangzhou - beweegt hij zich tussen de mensen. Camera in de hand, op straat waar alles gebeurt. Maar dan slaat het noodlot toe. In Algerije wordt hij door een scooter aangereden. Zwaargewond brengen ze hem naar het ziekenhuis. Zijn eerste gedachte: "Ik moet hier weg. Terug naar Nederland. Hier kunnen ze me niet helpen."

De dag na het ongeluk wordt Aart overgevlogen naar Rotterdam. Zodra het vliegtuig landt, staat de ambulance al klaar. Die brengt hem met spoed naar HMC Westeinde. Hier zit het level-1 traumacentrum, waar de zwaarst gewonde patiënten terechtkomen. Het traumateam staat hem al op te wachten. De diagnose is heftig: een gecompliceerde bekkenbreuk. Kort daarna ligt Aart op de operatietafel.

"Ik was in kundige handen"

Aart: "Chirurg Sander Verhage voerde de operatie uit, en daarna ging ik naar de verpleegafdeling Traumaheelkunde. De nazorg in HMC? Persoonlijk én professioneel. Alles werd digitaal vastgelegd, zodat elke zorgverlener precies wist wat er bij mij speelde. Dat gaf een veilig gevoel - ik was in kundige handen."

HMC schakelt razendsnel met het revalidatiecentrum Basalt aan de Vrederustlaan in Den Haag. Nog vóór Aart van de operatietafel komt, is daar een plek voor hem geregeld. Zijn volgende uitdaging is duidelijk: Hij moet opnieuw leren lopen.

Lees verder op pagina 25 >>

Het is zwaar, maar elke stap telt

Bij Basalt leert Aart om met de nieuwe situatie om te gaan, in kracht te groeien en weer zo zelfstandig mogelijk te zijn. Aart heeft een eigen kamer in het revalidatiecentrum en gaat alleen in het weekend naar huis. Hij krijgt een strak weekschema voorgeschoteld: 3 tot 4 afspraken per dag. Het team van Basalt begeleidt hem bij sporten, bewegen, fysiotherapie en zwemmen. Het is zwaar, maar elke stap telt. "Toen ik mijn bekken nog niet mocht belasten, voelde die eerste keer in het water geweldig", vertelt hij. "Eindelijk kon ik me weer vrij bewegen."

6 maanden na het ongeluk loopt Aart nog met zijn oranje krukken, maar niet voor lang meer. Binnenkort kan hij ze eindelijk achter zich laten. "Ik heb altijd geweten dat het goed zou komen", zegt hij. "Maar hier, bij Basalt, zie ik mensen die écht een nieuw leven moeten opbouwen, bijvoorbeeld na een herseninfarct. Dan besef ik hoe anders het had kunnen aflopen. Ik werk al meer dan 30 jaar in het buitenland en weet hoe kwetsbaar je bent zonder goede ziekenhuiszorg en revalidatie. Als ik niet op tijd uit Algerije was opgehaald, had mijn verhaal een heel andere wending gekregen."

**"Ik kijk naar de toekomst
en kijk uit naar de avonturen
die op mij wachten."**

In HMC Westeinde komen zwaargewonde patiënten terecht. Traumachirurgen zoals Steven Rhemrev staan daar dag en nacht voor ze klaar. Maar Steven doet meer dan opereren, hij werkt ook samen met revalidatiecentrum Basalt. Zo blijft hij betrokken bij Aart, die na een ernstig ongeluk eerst wordt geopereerd in HMC en daarna revalideert bij Basalt. Door goed contact tussen arts en fysiotherapeut krijgt Aart de best mogelijke zorg - van de eerste hulp tot aan zijn herstel.

"Bij Basalt denk ik mee met de fysiotherapeuten en revalidatieartsen. We leren van elkaar. Bijvoorbeeld: Hoe laat je iemand met een gebroken bekken weer veilig bewegen? En wat kan een fysiotherapeut doen om het herstel te versnellen?"

**Steven
Rhemrev**

De passie van... Michelle

“Ik heb zelfs mijn gezin te danken aan Capoeira”

Capoeira is een Braziliaanse vechtsport waarbij dans, acrobatiek en muziek centraal staan. Op haar 16e kwam HMC-fysiotherapeut Michelle Pereira dos Santos via via in aanraking met deze bijzondere sport. “Eigenlijk is mijn hele leven verweven met Capoeira, ik heb er zelfs mijn gezin aan te danken.”

Michelle werkt sinds 2010 in HMC als fysiotherapeut, vooral in de Focus-kliniek Orthopedie in HMC Bronovo. Haar specialisme is alles over knie, heup, voet, schouder, enkel of elleboog. Zij ziet patiënten voor en direct na operaties en bereidt hen voor op het hersteltraject. “We bespreken bijvoorbeeld met welk hulpmiddel ze thuis verder aan de slag gaan, zoals krukken of een rollator, maar ook welke oefeningen ze moeten doen”, vertelt Michelle.

“Als fysiotherapeut in HMC ben je een belangrijke schakel. Je werkt heel nauw samen met de artsen en verpleegkundigen. Ook is de sfeer hier erg goed. Het ziekenhuis blijft een uniek wereldje. En dat wereldje past heel goed bij mij!”

Capoeira als rode draad

Haar gezin en Capoeira vormen de kern van Michelle's privéleven. Ze heeft haar Braziliaanse man ontmoet op een Capoeira event. “Hij was op vakantie vanuit Brazilië. We zagen elkaar en het leek net alsof ik in een filmscene zat”, lacht Michelle. Hij is toen voor de liefde naar Nederland verhuisd. Ze zijn getrouwd, hebben inmiddels 2 kindjes en zijn nog steeds dolgelukkig. “We wisten allebei dat we door wilden gaan met Capoeira. Dus begonnen we een Capoeiragroep in Voorburg. Inmiddels is dit uitgegroeid tot een grote groep met eigen naam en kleding, 4 lessen per week en een jaarlijks evenement.”

Braziliaanse cultuur

“Capoeira is officieel een sport”, vertelt Michelle. “Maar eigenlijk krijg je de hele Braziliaanse cultuur erbij. Tijdens Capoeira worden Portugese liedjes gespeeld die verhalen vertellen over de geschiedenis. Je maakt bij Capoeira gebruik van diverse instrumenten. Wie geen instrument speelt, vormt een kring en zingt en klapt mee op het ritme. Vervolgens lopen 2 mensen naar voren, groeten elkaar en gaan het spel aan. Het draait om verdedigen en aanvallen. Je praat niet met elkaar, dus je moet echt heel goed naar elkaar kijken.”

Samen groeien

In de les train je alle losse elementen om je spel te ontwikkelen, zodat je steeds meer verschillende bewegingen kunt maken. Michelle: “We hebben

ook lessen voor kinderen. Je ziet de kinderen in de les steeds meer zelfvertrouwen krijgen. Daar leer je zelf ook weer van. Je groeit met elkaar mee, waardoor de Capoeira-groep voor mij echt een grote familie is geworden.”

A photograph of two women in a clinical setting. One woman, wearing a red leopard-print top and glasses, is standing against a height measurement scale on a wall. The other woman, wearing a green floral top and glasses, is reaching up to adjust the scale. The background is a plain white wall. A large, stylized green and yellow swoosh graphic is on the left side of the image.

Last van ernstig overgewicht?

Met een operatie en onze begeleiding pakt u het aan!

Gratis voorlichting
kijk op onze website!

Scan de
QR code

De Nederlandse Obesitas Kliniek (NOK) organiseert online informatiebijeenkomsten over de (operatieve) behandeling van obesitas (ernstig overgewicht) voor mensen met obesitas, hun naasten en andere belangstellenden. Tijdens een zoomsessie krijgt u informatie over het leefstijltraject en de operatie, en kunt u vragen te stellen.

Kijk voor meer informatie op obesitaskliniek.nl/agenda (of gebruik de QR code). U kunt zich dan ook direct aanmelden.

Voor vragen kunt u ons bereiken via 070 - 320 47 03
of info-den Haag@obesitaskliniek.nl

H+
MC

NEDERLANDSE
OBESITAS
KLINIEK

Jan werkte jarenlang als verpleegkundige op de afdeling Verloskunde in HMC én als vrijwilliger voor Stichting Ambulance Wens. Hij ademt liefde en lef. Ook na zijn pensioen blijft hij mensen begeleiden bij laatste en vaak ontroerende wensen. Jan vertelt waarom dit werk hem raakt, en hoe juist de kleinste momenten vaak het grootst aanvoelen.

Jan is vrijwilliger bij Stichting Ambulance Wens: **“Zo’n 1000 wensen heb ik al mogen vervullen”**

We rijden met de ambulance de straat in waar Wim* woont. Zodra we de hoek om gaan, krijg ik kippenvel. De hele straat is uitgelopen. Buurtgenoten staan op de stoep. Uit een speaker klinkt ‘You’ll never walk alone’. Die woorden hebben vandaag extra veel betekenis. Iedereen weet het. Iedereen voelt het. Dit is Wims laatste wens.

Wim is ernstig ziek en heeft niet lang meer te leven. Maar vandaag gaan we nog 1 keer naar De Kuip - naar zijn cluppie, Feyenoord. Als kind keek hij vanuit zijn slaapkamerraam uit op het stadion. De liefde voor die club heeft hem nooit meer losgelaten. En nu, met een glimlach op zijn gezicht die alles zegt, rijden we door een erehaag van burens zijn straat uit, onderweg naar Rotterdam. Voor even is er geen ziekte, geen pijn. Alleen voetbal. Alleen Feyenoord.

+ Mooie momenten

Dat is waarom ik al 18 jaar vrijwilliger ben voor Stichting Ambulance Wens. Niet omdat we levens kunnen redden - die tijd is er niet meer. Maar omdat we

mooie momenten kunnen geven in de laatste levensfase. Als ik thuis kom, denk ik alleen maar: ‘Wat was het mooi vandaag’.

Als vrijwilliger weet ik nooit precies hoe laat ik thuiskom. Maar eerlijk gezegd... Dat vind ik juist mooi. Dat was vroeger in mijn werk als verpleegkundige op de afdeling Verloskunde in HMC ook al zo. Geen dienst was voorspelbaar. Ik hou van improviseren. Van meegaan in het moment. Soms willen mensen onderweg ineens iets onverwachts - zoals even langs de oude kerktoeren in hun geboortedorp. Dan zeg ik: ‘Natuurlijk, laten we dat doen’.

+ Bijzonder, elke keer weer

Vorig jaar kreeg ik ineens een lintje. Een lintje! Ik wist niet wat me overkwam. Blijkbaar zijn ze gaan tellen. Zo’n 1000 wensen heb ik inmiddels mogen vervullen. Maar dat woordje ‘mogen’ is voor mij heel belangrijk. Ik zeg altijd: ‘Ik heb dit mogen doen’. Want het blijft bijzonder, elke keer weer. Een kijkje mogen nemen in iemands leven, op

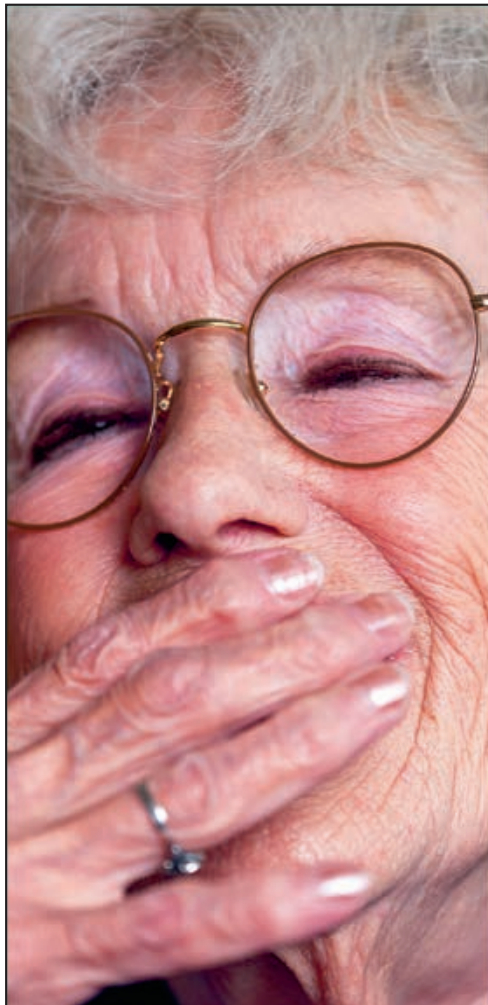
zo’n kwetsbaar moment - dat is niet vanzelfsprekend. Dat is een voorrecht.

+ De herinnering blijft

Een moment dat me altijd bijblijft. Een moeder op de brancard, hand in hand met haar dochter van ongeveer 5 jaar. De wens van moeder was simpel maar krachtig: haar kinderen nog 1 keer zien genieten in de Efteling. Terwijl wij met de kinderen in de attracties gingen, keek zij toe. Stralend. Het raakte me. Je doet dit niet alleen voor de patiënt, maar ook voor de herinnering die blijft bij de mensen om hen heen. En misschien is dat wel de kern van dit werk: Dat we even stilstaan bij wat ertoe doet, juist wanneer alles verandert.

Word jij ook Vriend van Stichting Ambulance Wens? Als vriend draag je bij aan het vervullen van laatste wensen voor niet meer mobiele (terminale) mensen. Kijk op www.ambulancewens.nl

* Wim is niet de echte naam van de patiënt.

HWW ZORG BIEDT ZORG BIJ U THUIS OF IN ÉÉN VAN ONZE WOONZORGCENTRA IN DEN HAAG

In onze **woonzorgcentra** kunt u zelfstandig wonen in een veilige omgeving en de juiste zorg ontvangen. Heeft u intensieve zorg nodig? Wij bieden ook **langdurige zorg** met behandeling in onze **verpleeghuizen**. HWW zorg biedt ook geriatrische **revalidatiezorg** (GRZ) na bijvoorbeeld een nieuwe heup, hersenbloeding of beroerte. Samen met een gespecialiseerd, multidisciplinair team werkt u aan uw herstel. Nazorg zoals **fysiotherapie** of **ergotherapie** bieden we daarna in uw eigen omgeving.

Liever uw complete pakket aan zorg, verpleging en ondersteuning thuis ontvangen? Kies dan voor **Lang Leve Thuis**. Dit is een nieuwe manier van zorg verlenen, waarbij kwaliteit van leven centraal staat en is vaak een uitstekend alternatief voor een verpleeghuis.

**Bel met ons Klantcontactcentrum
070 379 50 00 voor meer
informatie of kijk op
hwwzorg.nl**

Echte mensen, echte zorg

Oog voor wat telt

Weer terug naar huis na revalidatie bij Saffier

Revalideren na verblijf in het ziekenhuis, waarbij uw persoonlijke doelstelling voorop staat. Wilt u weer kunnen fietsen of gezellig de markt bezoeken, dan wordt dat het doel waar we samen in uw revalidatietraject aan werken. Dit doen we in onze behandelcentra Mechropa (Scheveningen) en Nolenshaghe (Kijkduin).

Behandeling in onze praktijk bij u in de buurt

Herstelt u thuis van een ongeval of heeft u om andere reden fysiotherapie nodig? Wilt u toch eens met de ergotherapeut kijken naar de inrichting van uw huis of er ook dingen makkelijker kunnen? Heeft u begeleiding nodig van een diëtist om uw voedingspatroon aan te passen?

Voor al deze advies- en behandelvragen kunt u terecht bij Saffier, ook als u zelfstandig woont. U maakt dan gebruik van eerstelijns zorg.

Behandeling ook aan huis mogelijk

De behandelaren van Saffier werken nauw samen met elkaar maar ook met andere behandelaren buiten onze organisatie. Om u zo goed mogelijk te kunnen helpen, hebben wij regelmatig overleg, met specialisten ouderengeneeskunde, diëtisten, (huis)artsen, etc. In onze goed toegeruste praktijkruimte bent u van harte welkom, maar indien nodig kunnen wij ook bij u thuis langskomen.

www.saffiergroep.nl

☎ 0800 7233 437

Gezonder eten betekent minder kans op gezondheidsproblemen, zoals diabetes en hart- en vaatziekten. Om hierbij te helpen, delen diëtisten van HMC gezonde, voedzame én lekkere recepten. In dit magazine: Palek Paneer.

“Palak Paneer is een groene curry, een klassiek gerecht uit de Indiase en Pakistaanse keuken”, vertelt HMC-diëtist Sahila. “Dit recept is van mijn moeder. Het recept doet mij denken aan ‘thuis’. Het gerecht bestaat uit spinazie (palak in het Hindi en Urdu) en paneer, een vegetarische kaas die wordt gemaakt van melk, citroensap of azijn. Dit maakt paneer een uitstekende bron van eiwitten. De textuur van de spinazie in de curry is glad, terwijl de paneer een stevige en zachte ‘bite’ heeft. Een heerlijk, vezel-, eiwitrijk én zoutarm gerecht uit de Indiase keuken!”

Bereidingstijd:
30-40 min.

Palek Paneer:

een klassieke, vegetarische curry uit Indiase keuken!

Voor
4 personen

+ Ingrediënten

- 1 kg fijngehakte diepvries spinazie
- 3 eetlepels zonnebloemolie
- 400 gram paneer (te koop in Oriental supermarkt)
- 200 gram zilvervliesrijst (ongekookt)
- 4 uien, gesnipperd
- 3 teentjes knoflook, geperst
- Stukje gember ter grootte van een duim, fijngesneden
- 4 tomaten, in stukjes
- 1 theelepel komijnpoeder
- 1 theelepel korianderpoeder
- 1/4 theelepel kurkumapoeder
- 1/2 theelepel zout
- Chili vlokken (naar voorkeur)

+ Voor de garnering

- 1 eetlepel olie met 4 teentjes knoflook, fijngesneden
- 15 gram fijngesneden koriander

+ Bereidingswijze

Zilvervliesrijst

Breng een pan met 400 ml water aan de kook. Kook de rijst volgens de bereidingswijze op het pak.

Palak paneer

Verhit een wokpan op middelhoog vuur en voeg de spinazie toe. Roer regelmatig totdat het vocht uit de spinazie verdampt en de spinazie volledig ontdooid is.

Verhit 1 eetlepel zonnebloemolie in een andere pan. Voeg de gesnipperde uien toe en bak totdat ze goudbruin zijn. Voeg daarna de geperste knoflook toe en bak kort mee. Voeg de tomaatstukjes en een scheut water toe en laat het mengsel sudderen totdat de tomaten zacht zijn.

Voeg vervolgens de masala specerijen toe: komijnpoeder, korianderpoeder, kurkumapoeder, chillivlokken en het zout. Blijf roeren totdat het vocht is verdampt en de tomaten een droge, pastavormige structuur krijgen. Voeg de bereide masala toe aan de wokpan met de spinazie. Roer alles goed door.

Snijdt de paneer in kleine blokjes en verhit 1 eetlepel zonnebloemolie in een (gebruikte) pan. Bak de paneerblokjes 5 minuten totdat ze goudbruin zijn. Voeg de gebakken paneer toe aan de wokpan met spinazie en masala.

Garnering

Verhit 1 eetlepel zonnebloemolie in een pan en bak de fijngesneden knoflook tot deze donkerbruin is.

Serveer het gerecht met zilvervliesrijst. Garneer met de olijfolie met knoflook en met verse koriander.

Sahila,
diëtist

Voedingswaarden per portie:

- Energie 591 kcal • vet 24,2 waarvan verzadigd 8,1
- eiwit 24,8 • KH 62,5 g • vezels 13,1 • zout 0,5

Een hartafwijking
is **de nummer 1**
doodsoorzaak
bij kinderen
tot 15 jaar.

Elk kinderhart dat stopt, is er één te veel ♡

hartekind.nl

Vraag het magazine **gratis** aan!

trombosestichting.nl/magazine

TROMBOSE
STICHTING

Zet 'm op!

Waarom een fietshelm zo belangrijk is

Yvo, Jessica, Jessica (it's in the name!), Maxim, Maaïke en Hugo stappen niet zonder helm de fiets op. "We fietsen met plezier én veilig!"

Fietsen is gezond en duurzaam, maar helaas komt er bijna elke dag iemand op onze spoedeisende hulp met hoofdletsel door een ongeluk. Van een val door de tramrails tot een ernstig ongeluk met een e-bike of racefiets.

De artsen van het HMC Traumacentrum en Neurocentrum concluderen dan vaak: "Een simpele bescherming in de vorm van een helm had veel leed kunnen voorkomen."

+ **Yvo Sijpkens, internist en leefstijlarts**

“Na een fietsongeluk waarbij mijn hoofd bont en blauw was, besepte ik hoe kwetsbaar je bent zonder helm.” Als leefstijlarts ziet Yvo hoe belangrijk het is om het hele plaatje te bekijken. “Slaap, ontspanning, beweging én medicijnen versterken elkaar. En een helm? Die hoort daar gewoon bij.”

“Na een ongeluk besepte ik hoe kwetsbaar je bent zonder helm”

+ **Jessica Suanet, administratief medewerker Radiologie**

“Toen de helmplicht voor e-bikes werd besproken, besloot ik direct een helm aan te schaffen. Na een paar bijna-aanrijdingen voelde ik me veel veiliger met een helm. Ik wil opvallen met mijn rode helm en vrolijke keychains op jas en fiets!”

“Ik wil opvallen met mijn rode helm”

+ **Jessica Teeuw, beeldredacteur**

“Op mijn eerste werkdag fotografeerde ik de Dag van de Fietshelm en sprak ik met neurochirurgen over hun werk. Dat zette me aan het denken: waarom dragen we wel een helm bij skiën, maar niet op de fiets? Sindsdien draag ik ook een helm. In het begin was het ongemakkelijk, maar nu voelt het zelfs ‘bloot’ zonder helm.”

+ Hugo den Boogert, neurochirurg

"Ik draag al 4 jaar een fietshelm, ik kan niet meer zonder. Hersen-trauma kan levenslange gevolgen hebben. Voorkomen is altijd beter dan genezen. Een ongeluk zit in een klein hoekje. We moeten blijven benadrukken dat het dragen van een helm het verschil kan maken. Hoe meer mensen een helm dragen, hoe normaler het wordt."

+ Maaïke Tersmette, adviseur crisisbeheersing

"Na mijn ongeluk vorig jaar, draag ik altijd een helm. Als ik in de gang sta en mijn helm opzet, denk ik terwijl ik in de spiegel kijk: Dit kan echt niet. Maar eenmaal op de fiets vergeet ik 'm volledig en voelt het heel veilig."

+ Maxim Mulder, neuroloog

"Toen ik in 1 week 2 keer een ongeluk kreeg, wist ik: Dit had veel slechter kunnen aflopen. Als neuroloog weet ik: Ook jonge, fitte mensen kunnen ernstig hoofdletsel oplopen. Ik draag mijn helm nu standaard. Niet alleen voor mezelf, maar ook om een voorbeeld te zijn voor mijn kind. Als volwassenen het normaal vinden, wordt het dat voor kinderen ook."

+ colofon

Jij is het magazine voor patiënten, bezoekers en relaties van HMC dat 2 keer per jaar verschijnt.

Concept, redactie en eindredactie

Afdeling Communicatie HMC

Teksten

Daphne van den Berg
Donna Doeswijk, Jet Gravekamp
Malou Seijdel, Noël Houben,

Fotografie

Jessica Teeuw
Marije Kattenbelt

Uitgeverij

BC Uitgevers bv, Postbus 416
8600 AK Sneek, T 0515 429 429
administratie@bcuitgevers.nl

Vormgeving/opmaak

Hannique de Jong

Bladmanagement

Digna Ketelaar

Advertentieverkoop

Digna Ketelaar, T 06 442 099 10
Barbara Verschoor, T 06 455 766 70

Druk

Scholma Druk - Groningen

Oplage

7000 exemplaren

ISSN: 2667-2502

Het is niet toegestaan om de inhoud van deze uitgave geheel of gedeeltelijk, in welke vorm dan ook, over te nemen, te vermenigvuldigen, te distribueren of openbaar te maken zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van HMC.

Tips?

redactie@haaglandenmc.nl

Volg ons ook op onze website, Facebook, Instagram en LinkedIn

A+ | ieder (t)huis, zinnige zorg, van mens tot mens

7 jaar A+ SZH

daar zijn we trots op

Sinds de oprichting in april 2018 hebben we vele cliënten mogen ondersteunen in hun thuissituatie. Dit jaar bestaat A+ SZH 7 jaar, een mijlpaal waar we trots op zijn. In die tijd zijn we gegroeid, maar onze kernwaarden zijn altijd hetzelfde gebleven: deskundigheid, betrokkenheid en zorg op maat.

Wat ons onderscheidt, is dat onze organisatie is opgericht door personeel uit de zorgsector. We weten uit ervaring hoe belangrijk goede zorg aan huis is en zetten ons daar elke dag met toewijding voor in.

vraag nu zorg aan

”
kwaliteit
begint bij
jezelf.

”
net
dat stapje
extra.

”
bewust
dat we
'zorgen'.

485 Aantal succesvolle
zorgvragen

8.2 Gemiddelde
beoordeling

20+ Aantal jaar
ervaring

T 079 - 23 40 111 (24/7 - telefooncentrale), W www.aplus-szh.nl